

DAN ZALJUBLJENIH (SVETI VALENTIN, VALENTINOVO)

Da li vas je iko ikada učio o pravom poreklu Valentinovog dana, poznatijeg kao „dan zaljubljenih“? Zna li uopšte zašto tog dana treba praktikovati običaj da se razmjenjuju ljubavne poruke? Vrijeme je da ispitamo zašto praznujemo „dan zaljubljenih“ kada Biblija nigdje ne spominje da je taj dan dio vjerovanja novozavjetne Crkve. Odakle onda taj dan? Gdje nalazimo takvu praksu u Bibliji? Odakle smo naslijedili taj običaj?

Da li je riječ o hrišćanskom običaju?

Da li znate da su paganski Rimljani vjekovima prije Hrista slavili 15. februar, a da se 14. februara održavao razbludni idolopoklonički festival u čast Luperkusa, „lovca na vukove“, praznik koji su Rimljani zvali „Luperkalia.“ Isto tako su običaji razmjenjivanja ljubavnih pisama i ostala tradicija u čast oboženog herojskog lovca iz Rima, Luperkusa, u staro vrijeme bili povezani sa paganskom praksom među tinejdžerima da nasumično sklapaju „ozbiljne veze“ u kojima je obično dolazilo do kurvanja. Smatra se da su „ozbiljne veze“ moderna stvar, ali nije tako. One predstavljaju obnovu jednog starog običaja „koji je prenijet iz rimskog festivala Luperkalije u mjesecu februaru, kada su imena mladih žena stavljana u kutiju, a potom je izvlačeno ime one ‘koju je htjela sreća’,“ priznaje *Enciklopedija Amerikana* u odrednici „Dan Svetog Valentina.“

Kada je Konstantin učinio hrišćanstvo zvaničnom religijom Rimskog Carstva, crkveni krugovi su razmatrali mogućnost da eventualno ukinu taj paganski običaj! Rimljani nijesu htjeli ni da čuju za takvu mogućnost, pa je postignut kompromis da se svetkovina zadrži pod uslovom da se iz nje izbace prostački, razbludni obredi. Svetkovina nije postala „hrišćanski običaj“ sve do dolaska pape Gelasija na vlast. On je već 496. promijenio dan održavanja Luperkalije i uveo da se umesto 15. februara taj dan proslavlja na dan Svetog Valentina 14. februara (Lavinija Dobler, *Običaji i praznici širom svijeta*).

Postavlja se pitanje kako je paganski festival dobio ime „Dan Svetog Valentina“ i zašto se u današnje vrijeme mali golišavi Kupidon paganskih Rimljana tako često povezuje sa četrnaestim danom u mjesecu februaru? Zašto djeca i mladi isijecaju srca i šalju ih jedni drugima na dan u kome se odaje počast Luperkusu, lovcu na vukove? Kako smo došli do pretpostavke da su paganski običaji koji se drže u čast jednog lažnog boga - hrišćanski?

Izvorni „sveti Valentin“

Valentin je starorimsko narodno ime koje su roditelji često nadijevali djeci po čuvenom čovjeku iz starog doba, **lovcu** Luperkusu. Ko je taj čovjek i zašto su ga bezbožni Rimljani nazvali „Valentin“?

Grci su Luperkusa zvali „Pan,“ a Semiti su Pana nazivali „Val“ navodi se u knjizi *Klasični rečnici*. Paganski bog Val – koji se često spominje u Bibliji - predstavlja samo drugo ime za Nimroda. Nimrod bješe „moćan **lovac**“ (Prva knjiga Mojsijeva 10:9). Kod Rimljana je lovac Nimrod u stvari Luperkus - lovac na vukove. Još su drevni pagani odabrali dan svetog Valentina kao slavu u čast Luperkusa, odnosno Nimroda! Zašto su Rimljani zvali Nimroda „Valentin“ i zašto se u staro vrijeme, prije dolaska pape Gelasija, taj dan slavio samo u Rimu? Koju ulogu ima stari

grad Rim u Nimrodovom životu?

Ime Valentin potiče od latinske riječi „Valentinus” (latinska riječ „valens“ doslovno znači „biti snažan, jak, moćan, silan“). U staro vrijeme poznata je bila narodna izreka o Nimrodu kao „silnom lovcu pred Gospodom.“ **Nimrod je bio narodni heroj, narodni Valentin!** Nema sumnje da je silni lovac na vukove, Nimrod, izvorni Valentin.

Nimrod je imao još jedno ime – „Sanktus“ ili „Santa“ - što znači „Sveti.“ Takva titula je bila uobičajena za sve bogove-heroje. Zato ne treba da nas začudi to što je rimska Luperkalia nazvana „danom svetog Valentina!“

Kakve veze ima **srce** sa svetkovinom u čast Nimroda, koga su Feničani i Semiti zvali **VAL**? Iznenađujući odgovor krije se u činjenici da su paganski Rimljani preuzeli simbol srca od Vavilonaca. Riječ „srce“ se na vavilonskom jeziku kaže „val,“ što je jasno uočljivo u Strongovom i Jangovom biblijskom konkordansu na engleskom. Srce, „val“ je simbol Nimroda, odnosno Vala, Gospoda Vavilonaca!

Ubijen u Rimu

Nimrod - **izvorni sveti Valentin** - poznat je bio i kao „Saturn,“ rimsko-vavilonski bog koji se sakrio od svojih progonitelja. Latinska reč „Saturn“ potiče od Vavilonaca, koji su govorili semitskim jezikom i znači „biti sakriven, sakriti se, potajno, krišom“. Riječ „Saturn“ dolazi od izvorne semitske (hebrejske) reči koja se 83 puta spominje u Starom zavjetu u oblicima „Sathar“ i „sether.“ Prema staroj tradiciji, Saturn (Nimrod) je pobjegao pred progoniteljima i sakrio se u Italiju (Apeninske planine su se u staro vrijeme zvale „planine Nembrodove“). Nimrod se jedno kratko vrijeme krio na području gdje je kasnije sagrađen Rim. Prije obnove Rima godine 753. grad se zvao „Saturnia“ – „skrovište Saturna (Nimroda).“ Nimroda su pronašli i ubili zbog njegovih zločina na mjestu gdje stoji današnji Rim. Kasnije su nominalni hrišćani za vrijeme vladavine cara Konstantina učinili od Nimroda (to jest Svetog Valentina kod rimskih neznabožaca) crkvenog **sveca**, koga su nastavili da slave kao hrišćanskog mučenika.

Zašto 14. februar?

Zašto su Rimljani odabrali 15. februar i noć 14. februara kao vrijeme za slavljenje Luperkusa („Nimroda“ u Bibliji)? Ne zaboravite da su u stara vremena dani počinjali sa zalaskom sunca. Smatralo se da je Nimrod, odnosno Val - bog sunca starih pagana - rođen za vrijeme zimskog suncostaja (solsticija). U staro doba je suncostaj padao 6. januara i tog dana se slavio Nimrodov rođendan. Kada se vrijeme dolaska suncostaja kasnije promijenilo, proslava rođendana boga Vala (Nimroda) je pomjerena na 25. decembar i danas je poznata pod nazivom „Božić.“

Prema starom običaju majka i muško dijete su dolazili na obred očišćenja četrdeset dana nakon rođenja djeteta. Četrdeseti dan od 6. januara - izvornog Nimrodovog rođendana – pada 15. februara, to jest na svetkovinu Luperkaliu ili dan svetog Valentina koji je počinjao da se slavi 14. februara uveče. Vjeruje se da se tog dana Nimrodova majka Semiramida **očistila** i prvi put pojavila u javnosti sa svojim novorođenim sinom. Semiramida i Nimrod su izvorni „majka i dijete.“

Ime rimskog mjeseca februara zapravo potiče od reči „februa“ koju su rimski sveštenici upotrebljavali prilikom obreda kojima se slavio dan svetog Valentina. „Februa“ su kožni remeni žrtvenih životinja koje su prinošene u obredu očišćenja koji se izvodio 14. februara uveče.

Pojava Kupidona

Nimrod ima još jedno ime – „Kupidon,“ što znači „želja“ (*Enciklopedija Britanika*, odrednica

„Kupidon“). Smatra se da je Nimrodova majka osjetila **požudnu** želju prema svom sinu kada ga je ugledala. Nimrod je postao čovek koga je priželjkivala - njen Kupidon, kasnije i njen Valentin (silan lovac)! Vjeruje se da je Nimrodova majka bila toliko zla da se **udala za rođenog sina!** Na staroegipatskim spomenicima urezani su zapisi da je Nimrod (koga su Egipćani zvali „Oziris“) bio „muž svoje majke.“

Kada je porastao Nimrod je postao dijete-heroj **mnogih** žena koje su **žudjele** za njim. Bio je njihov Kupidon! U Knjizi proroka Ezekijela, Nimrod - Tamuz je opisan kao „ljubav ženska“ (Ezekiel 8:14). Nimrod je kod mnogih žena izazivao **ljubomoru**, pa su idole koji su ga predstavljali često nazivali „idoli od revnosti (ljubomore)“ (Ezekiel 8:5). Lovac Nimrod je takođe bio Valentin - silan heroj - svih tih žena! Stoga nije uopšte čudno što su se pagani sjećali svog herojskog lovca Nimroda, ili Vala, tako što su 14. februara uveče jedni drugima slali ljubavne simbole u obliku srca budući da srca simbolizuju tog čovjeka.

Nimrod, sin mulat Etiopljanina Husa (Prva knjiga Mojsijeva 10:8) postao je prava sramota za evropske pagane koji nijesu htjeli da obožavaju jednog Afrikanca! Zato su ga zamijenili njegovim navodnim sinom, bijelim djetetom po imenu „Horus“ koje se rodilo nakon Nimrodove smrti. To bijelo dijete postaće „bijeli Kupidon“ u evropskoj tradiciji.

Krajnje je vrijeme da raskrinkamo budalaste paganske običaje koji su se pod plaštom hrišćanstva i lažne ljubavi uvukli u naše živote. Kucnuo je čas da prekinemo tu rimsku i vavilonsku idolopokloničku praksu vratimo se vjeri u Boga i istinskoj ljubavi. Prestanimo sa paganskim običajima koji se održavaju u znak sjećanja na boga sunca Vala (izvornog svetog Valentina) i umjesto toga počnimo da učimo iz knjige nad knjigama – Biblije – koja oštrim mačem svojih vječnih istina sasijeca u korjenu svaku zabludu!
